

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1448/2020
23.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгише Радисављевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 14/20 од 02.10.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 755/20 од 19.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 23.12.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгише Радисављевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 14/20 од 02.10.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 755/20 од 19.11.2020. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ као недозвољен.**

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К 14/20 од 02.10.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци за коју је одређено да ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује, уз примену електронског надзора. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета. Окривљени је обавезан да на име паушала плати суду 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудне наплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 755/20 од 19.11.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 14/20 од 02.10.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Драгиша Радисављевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење и одлучивање Вишем суду у Новом Пазару.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) у вези члана 420. ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да је првостепени суд прекорачио оптужбу јер је у изреку првостепене пресуде унео недостајући елемент умишљаја окривљеног, обзиром да у диспозитиву оптужнице није наведена свест окривљеног о свом делу, већ само његово хтење извршења дела, а суд је у изреци пресуде унео „свестан свога дела“ и на тај начин је пресудом прекорачена оптужба.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП је прописано да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници. Дакле, из цитиране законске одредбе произилази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела.

По налажењу Врховног касационог суда, суд није прекорачио оптужбу, односно није повредио субјективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног. Ово са разлога јер из списка предмета произилази да је заменик поступајућег тужиоца на главном претресу одржаном дана 02.10.2020. године, пре давања завршне речи прецизирао диспозитив оптужног акта у том смислу што је у трећем реду диспозитива након речи „поступцима“ додао „свестан свога дела чије је извршење хтео“. Следствено наведеном, постоји потпун идентитет описа радње окривљеног извршења дела и свих чињеница и околности које чине објективна и субјективна обележја кривичног дела у питању, у изреци правноснажне пресуде, са описом дела у оптужном акту од 03.02.2020. године, прецизираном на главном претресу одржаном дана

02.10.2020. године, па су стога оцењени као неосновани наводи захтева браниоца окривљеног којима се указује да је наведеним поступањем суда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је дозвољено подношење захтеву окривљеном. У образложењу повреде наводи да изрека пресуде не садржи сва битна обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, нити било којег другог кривичног дела. Наведено кривично дело је бланкетно кривично дело чија се радња састоји у понашању које је противно одређеној законској одредби, у конкретном случају у изреци правноснажне пресуде је наведено противно члану 5. став 3. Закона о оружју и муницији, којом је прописано да „оружје из категорије „Ц“ може се слободно набављати у случајевима предвиђеним законом, а држати уз пријаву надлежном органу, из чега произилази да поменута одредба не прописује забрану ношења конвертибилног оружја, за које је у изреци правноснажне пресуде наведено да га је неовлашћено носио окривљени, а које спада у „оружје категорије „Б“ и да окривљени носећи конвертибилно оружје није повредио поменуту законску одредбу, те да се због тога у његовим радњама не садрже сва битна обележја кривичног дела за које је оглашен кривим.

Изреком правноснажне пресуде окривљени је оглашен кривим да је неовлашћено носио конвертибилно оружје, које је чланом 4. став 2. Закона о оружју и муницији сврстано у категорију „Б“ оружја, за коју је чланом 5. став 2. истог закона прописано да се може набављати, држати и носити на основу исправе надлежног органа, коју исправу окривљени у конкретном случају није имао, па наводи браниоца којима истиче повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на начин како је то наведено у образложењу захтева, да се у изреци правноснажне пресуде наводи одредба члана 5. став 3. Закона о оружју и муницији којом је регулисано набављање и држање оружја из категорије „Ц“ у коју не спада конвертибилно оружје, које је сврстано у категорију „Б“ поменутог закона, суштински представља указивање на техничку (штампарску) грешку из које је проистекла неразумљивост изреке и самим тим на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, а која повреда не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, стога је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгише Радисављевића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом

делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Весна Зарић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић